

1649 16. Dec. 1889: 2. Beh. af Lovf. om Ophæv. af forskj. ved de bornh. Retter gjælb. Regler. 1650

ikke, om den meget ærede Justitsminister er af samme Mening som det ærede Medlem for Viborg (Klein), som nu afbrød mig, at Amtmanden ikke har den Myndighed (Justitsministeren: Den Mening er jeg af). . . Ja; saa er den meget ærede Justitsminister og det ærede Medlem, einige i det Punkt; i andre Punkter ere de jo uenige, men jeg hævder, at Amtmanden har denne Myndighed, og jeg har set i Sager, jeg har haft, at han har udøvet den. Hvorledes Sagen nu stiller sig, da den meget ærede Justitsminister ligefrem har negtet i ethvert Fald at ville give et saadant Paalæg, skal jeg senere komme tilbage til. Det ærede Medlem for Viborg fremstillede Sagen, som om Udvalget ikke havde været henhynsfuldt lige overfor Høiesteret. Han lagde, at Fler-tallet ikke havde været henhynsfuldt lige overfor Høiesteret, og uden endog saa at give Grunde derfor. For det Første maa jeg hævde, at hvor stor Agtelse man end kan have for Høiesteret, og jeg for min Person har en saa stor Agtelse for Høiesteret, som man kan have for nogen menneftelig Institution, ganske vist med Bevidstheden om, at der ogsaa ved den kan flæbe menneftelige Svagheder, saa er det dog ikke rigtigt, at Fler-tallet har henstillet, hvad det har foreslaaet, paa en mod Høiesteret ikke henhynsfuld Maade, og uden at begrunde det. Tvertimod. Udvalget har fra flere Sider begrundet sit Standpunkt, som i det Væsentlige er følgende: Fler-tallet har for det Første gjort opmærksom paa, og det har det ærede Medlem for Viborg (Klein), som kjender disse Sager saa nøie, ikke modsaet, at det af og til viser sig — jeg tør ikke sige, hvor ofte — at naar en Justitsfog har været for Overretten, finde Høiesteretsadvokaterne dog, at der tiltrænges nye Oplysninger, og rekvirere dem gennem Underdommerne. Fler-tallet har endvidere gjort opmærksom paa, at naar Høiesteretsfogførerne ubestridt fik den Myndighed, som Dagsordene tilfigter, der skulde gives dem, saa har Fler-tallet forventet, at Høiesteret vilde føle sig i det Væsentlige tilfredsstillet. Høiesteret er jo ikke uvidende om, at af og til nægtes det af Underdommerne at skaffe de Oplysninger, som Advokaterne forlange. Vi have nu det ærede Medlem fra Viborgs Vidnesbyrd om, at dette er Tilfældet, at det hender, om end

kun sjældent, at en Underdommer nægter Advokaternes Begjæring om nye Oplysninger, og at der ogsaa er foresaldet, om end maaste endnu sjældnere, Exempler paa, at Høiesteret har misbilliget dette. Det er altsaa forekommet Fler-tallet, at naar Noget blev afhjulpet, som Høiesteret allensfals eksempelvis har misbilliget, saa var det muligt, at Høiesteret derved vilde kunne finde sig tilfreds-stillet. Et Hensyn har Høiesteret ganske vist ikke kunnet tage, og det er Hensynet til Dnsket fra Bornholm, som vi have de to ærede bornholmste Medlemmers Vidnesbyrd for, et Vidnesbyrd, som jeg antager for ligesaa fuldgjldigt, ja som nok saa fuldgjldigt som Betænkningen fra det bornholmste Amtsråd. — Hvad angaar, at den meget ærede Justitsminister i Lovforslaget har taget den civile Appel med for Bornholms Vedkom-mende, da er dette, forsaavidt jeg har forstaaet, jo ikke forsvaret fra nogen Side i Thinget, og det forekommer mig, at den meget ærede Justitsminister heller ikke lagde en saa særdeles Vægt paa dette Punkt. Jeg tror derfor ikke at behøve at beskæftige mig mere med det, end hvad allerede er anført i Udvalgets Betænkning. Det skader jo ikke noget Mennefte, at de have den Indretning paa Bornholm i civile Sager, som de i Virkeligheden kunne tiltrænge paa Grund af den Afspærring, som nu og da i strenge Vintre kan finde Sted, i alt Fald for en regelmæssig Kommunikation. Det er dernæst blevet anført — og det anførte det ærede Medlem fra Værø (Brockenhuus-Schack) ogsaa — at der ingen Grund synes at være til, at Bornholm skulde beholde et Privilegium paa 2 Instanser fremfor det øvrige Land. Ja, der maatte jo dog være en særlig Grund til at fratage Bornholm Privilegiet, siden det nu en gang har det, en Grund, som maatte søges andetsteds end netop deri, at det øvrige Land ikke har en saadan Ordning; det er da ogsaa derfor, man har forsøgt at finde en positiv Grund derfor, som jeg har udtalt mig om, og som det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgfreds (Blem) jo yderligere har paabist i Virkeligheden er tilstede. — Jeg negter ikke, at Sagen stiller sig jo noget anderledes, efter at den meget ærede Justitsminister ligefrem har vægret sig ved at gaa ind paa det Forslag til en Dagsorden, som er stillet fra Fler-